

L'HORA NOVA

De la història a la realitat

Si girem uns fulls de la història de la Plana de Vic trobarem l'antiga residència dels comtes de *Sarriera*, l'hereu dels quals va maridar-se amb la germana del noble de *Vespella*.

Segons la història, la jove i formosa comtesa era un model de virtut, i que sols dalia el seu cor juvenívol pel no menys noble i guerrit cavaller de la casa *Gelabert*. La residència dels *Sarriera*, després de la lluita amb els *Gelabert*, entaulada per rivalitats d'amor, ha anat enrunant-se, i avui hom pot contemplar, si bé recerca, vestigis de l'antic castell. Es ben poca cosa el què dóna idea del què un dia havia estat castell, tan poca, que cal escalar la muntanya que domina tot el clot de la nostra Plana, i que segueix anomenant-se *Castell de Gurb*, car aquest era el patrimoni del comtat de *Sarriera*.

El comte brètol, com així l'anomenaven, va sembrar de malvestats tots els seus dominis; els seus súbdits, els tenia tan espaordits que ni gosaven alçar la vista per mirar el castell.

Desgraciada la donzella que, en florir la seva primavera, un dia pujava al castell per a sol·licitar la vènia del comte, que si era formosa i gentil, la seva davallada era fatal i repugnant alhora.

Tot l'orgull i malignitat del comte, un dia s'apagà per sempre, quan el cer certer de *Gelabert* li travessà el cor.

El *Castell de Gurb* caigué devorat pel foc. En caure, quedà quasi del tot enrunat; el poc que restava, el temps s'ha encarregat de borrar-lo.

Un dia els homes, en el lloc on hi havia el castell, hi alçaren una creu, una creu descomunal i de ferro.

No l'alçaren pas ni com a memòria ni com a record dels antics comtes; l'alçaren per a commemorar l'entrada del segle que patim, d'aquest segle que hauria estat

(Passa a la pàg. 2)

La nova estructuració econòmica

Es necessari aclarir el concepte que es té de la nova estructuració econòmica que, en aquests moments difícils, ha estat precis establir a la nostra comarca.

Dèiem dies enrera que s'havia creat l'Oficina Agrícola Comarcal i el Comitè Comarcal de Proveïments. Hi ha qui els confon amb un nou Sindicat Agrícola. En la mateixa hi tenen una representació, però el seu govern i direcció depenen dels Comitès de Proveïments respectius. Aquesta delegació dels sindicats agrícoles ha estat necessària per a deixar establerta una bona harmonia entre ambdós organismes.

Els problemes del camp, si no s'estudien degudament poden portar greus conflictes. Les demandes sempre seran excessives i cal ajustar-les a tot allò que sigui equitatiu. Per a resoldre aquests conflictes es necessària aquesta representació d'assessorament.

El Comitè de Proveïments va crear aquesta oficina per a aquells productes que avui es fa difícil adquirir i per aquells altres dels quals hi ha una excessiva demanda. Cal, doncs, una distribució acurada i equitativa, i al mateix temps una limitació de les sortides, d'acord amb les existències i amb les necessitats de la comarca. Per això ha estat necessària la creació d'aquests organismes comarcals que controlen d'una manera molt aproximada les existències dels articles de producció i tot el bestiar que hi ha actualment dintre de la nostra comarca. D'aquesta manera, els intercanvis es fan sempre d'una manera justa i sense cap perjudici per a ningú.

El nou Consell de la Generalitat, recentment constituït, ha creat la Conselleria de Proveïments, perquè ha comprès que era completament indispensable per a la bona marxa de la nostra economia. D'aquesta Conselleria vindran d'aquí endavant les disposicions i a elles caldrà atendre's amb tota disciplina i zel. Les mesures que ara s'havien d'aprendre, provisionalment, quedaran ara establertes d'una manera més definitiva i coordinada per mitjà de les disposicions de la Conselleria de Proveïments. Es d'esperar que, ara amb la formació d'aquest nou Consell, ampliat amb noves representacions sindicals, podrà establir aquella disciplina necessària que donarà la seguretat de bon govern i, per tant, tindrà la confiança de tot el poble. Així es podrà tenir per segur que els comitès locals de tot Catalunya, s'atendran al que disposi la Conselleria de Proveïments i no posaran cap mena d'inconvenient a la circulació de mercaderies que vagin destinades d'una comarca a l'altra de Catalunya.

Si no ho féssim així, fracassaríem, perquè dificultar la vida econòmica del país es posar dificultats als qui lluiten al front, ja que no podrien estar proveïts dels articles necessaris.

Cal, doncs, en aquests moments decisius tenir la màxima disciplina i serenitat i ordre, per acabar la guerra i guanyar-la.

JOSEP FERRARONS